

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendivm Summæ Card. Toleti

Minucius, Genesisius

Sammieli, 1613

Quid restitutio & quis ratione rei male acceptæ restituere teneatur cap.
17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41701

que si ei surripiatur, satis est ad peccatum mortale, sunt quatuor lullii, interdum tamen quarta pars vnus satis esset ad peccatum lethale, vt si auferretur à valde paupere. Deinde peccat etiã mortaliter, qui licet rem parui pretii furetur, accessit tamen animo furandi rem quamcũque, reperisset, vt & qui licet parum furetur, scit tamen ex eo secuturum graue aliquod damnum, vel Dominũ priuatum iri magno aliquo commodo, ac denique qui tot res licet paruę quantitatis furatur, vt magnam exæquent siue ab vnico, illa furetur, siue à diuersis saltẽ quando furi in animo est illa omnia furta facere.

Quid restitutio, & quis ratione rei male accepta restituere teneatur. Cap. 17.

FURTUM ex genere suo ad restitutionem obligat, est autem restitutio actus iniustitiae, quod unicuique redditur, quod ab eo ablatum vel acceptum est. Per ablationem, intelligitur iniusta acceptio, furtum, rapina, vel quodcumque dānum in persona, fama, vita & rebus, & cum quod alterius est iniuste detinetur. Per verbum, acceptum, intelligitur actio iusta habendi, quod est alterius, ut per mutuum, censum, aliosque iustos contractus. Ad restitutionem novem concurrunt, quae his carminibus continentur.

Quid, quis restituet, cui, quantum, quomodo, quando.

Ordine, quove loco, quae causa excusat iniquum.

Rursus quatuor sunt ex quibus consurgit restitutionis obligatio. Res iniuste accepta: res iuste accepta, mala actio: & iusta actio seu acceptio. Ad haec enim quae

tuor tanquam ad quatuor riuces
cetera reducuntur. Circa primum
datur talis regula. Quicumque
habet rem malè acceptam, siue
bona, siue mala habuerit fide,
ipsam restituere tenetur, sed ali-
ter, & aliter, nam possessor malæ
fidei tenetur rem restituere etiã si
perierit: sed possessor bonæ fidei,
non tenetur si stante bona fide res
ipsa perierit, vel ea quocunque alio
modo priuatus est, aut eam vendi-
dit, postquam tamen scit rem fuis-
se alienam, tenetur seruare illum
indemnè cui eam vendidit, & re-
stituere lucrum quod in eo fecit.
Rursus possessor malæ fidei non
modo rem, sed etiam damnum e-
mergens, & lucrum cessans ex mo-
ra restitutionis restituere teue-
tur. Possessor verò bonæ fidei ea
tantum in quibus factus est diti-
or, & præterea potest vsucapere, &
rem ipsam præscribere, ita vt si
post tempus secundum leges requi-

fitum tam ad vsucapionem, quam prescriptionem deprehendit rem non esse suam, non obligetur ad vllam restitutionem, sed possit ipsam retinere. In hoc vero conueniunt tam bonæ quam malæ fidei possessores, quod rem alienam si eam à fure vel alio emerint, possunt eidem restituere & ab eo recipere pretium, vel certe domino, quidquid dicat Nauarrus.

Quis restituere teneatur ratione rei bene acceptæ. Cap. 18.

Res bene accepta, prout ad rem pertinet, quatuor modis haberi potest, commo-
datione, locatione, pignore, & deposito: & qui his modis habet, tempore statuto impleto, reddere tenetur. Si verò res talis perierit, quatuor in casibus restituere tenetur. Primò Quando ex malitia, vel negligentia morali ipsius haben-